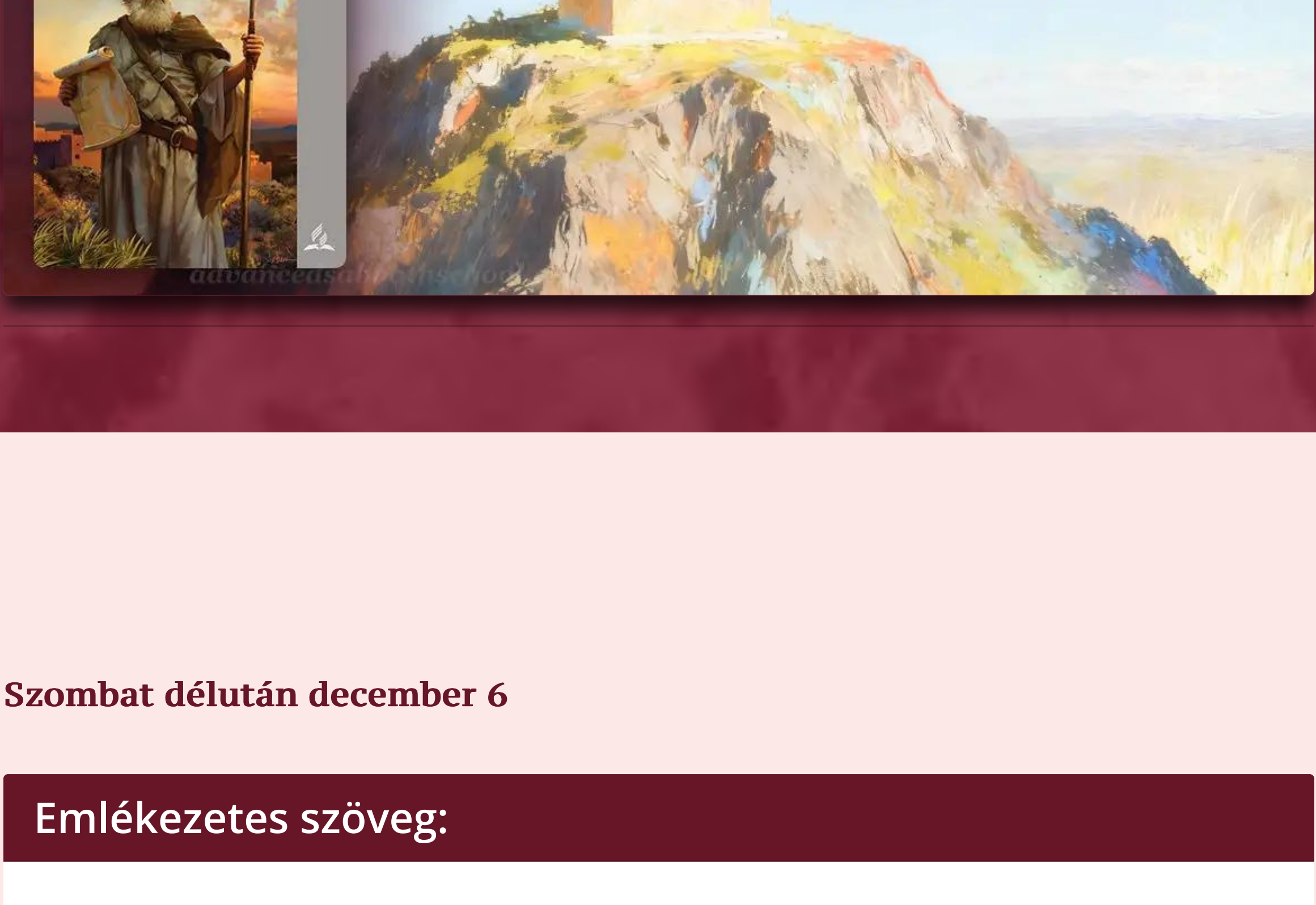

Élet az ígéret földjén

11. lecke, 4. negyedév, 2025. december 06 – december 12

Szombat délután december 6

Emlékezetes szöveg:

„ Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. Példabeszédek 15:1

A Szentlélek kiárasztása után, amikor a tanítványok kimentek hirdetni az élő Megváltót, egyetlen vágyuk a lelkek örvössége volt. Örültek a szentekkel a közösség szépségének. Tapintatosak, figyelmesek, önmegtartóztatásuk és az igazságért minden áldozatra készek voltak. Naponkénti kapcsolatukban azt a szeretetet nyilvánították ki, amelyet Krisztus rájuk hagyott. Ezt a szeretetet igyekeztek önzetlen szavak és cselekedetek által mások szívében felkelteni. AT 360.5

De fokozatosan változás történt. A hívők kezdtek egymás hibáit keresni. Miközben mások hibáira néztek, helyet adva a szeretetlen bírálgatásnak, szem elől tévesztették a Megváltót és szeretetét. Szigorúbbá váltak a külső szertartásokat illetően és nagyobb súlyt helyeztek az elméletre, mint a hit gyakorlására. Buzgalmukban másokat ítéltek, szemet hunyva saját hibáik felett. Így veszítették el a Krisztus parancsolta testvéri szeretetet, s a szomorú az volt, hogy vesztésükről nem is tudtak. Nem vették észre, hogy eltűnt életükből a boldogság és az öröm, és hogy — miután elzárták szívüket Isten szeretetétől — hamarosan sötétségben járnak. AT 361.2

Krisztus egyházát nem a világ ellenállása veszélyezteti. A hívők szívében a gonosz ápolása okozza a legfájdalmasabb kárt, és legbiztosabban ez akadályozza Isten ügyének előrehaladását. A lelki élet gyengítésének legbiztosabb módja a táplált irigység, gyanakvás, bírálgatás, gonosz rágalom. Másrészt, hogy Isten elküldte Fiát a világra, annak legerősebb bizonyítéka az egyházat alkotó különböző természetű emberek közötti összhang és egység megléte. Krisztus követőinek kiváltsága ennek bizonyítása. De hogy ez így legyen, engedelmeskedniük kell Krisztus parancsának. Jellemüket jelleméhez, akaratukat akaratahoz kell szabniuk. AT 362.1

Vasárnap december 7.

Elkötelezettség

Olvassa el Józsué 22:1–8. Mit mondanak nekünk ezek a versek a Rúben, a Gád és a Manasse fél törzsének elkötelezettségéről?

Izrael két törzse, Gád és Rúben, Manassé féltörzsével megkapta örökségét mielőtt a Jordánon átkeltek. Gileád és Básán kiterjedt fennsíkja és gazdag erdői tágas legelőt nyújtottak a pásztornép nyájainak és csordáinak, s ez oly vonzó volt, amilyet Kánaánban sem lehetett találni. Mivel a két és fél törzs ott kívánt letelepedni, kötelezték magukat, hogy a fegyveres emberek rájuk eső részét kiállítják örökségüket. Kötelezettségüknek híven eleget tettek. Mert amikor a tíz törzs átkelt a Jordánon, „Általmentek vala a Rúben fiaai, a Gád fiai és Manassé félnemzetsége is felfegyverkezve [...] az Úr előtt a harcra, Jérikhónak sík mezejére” (Józs 4:12-13). Négy évig küzdöttek hőiesen testvéreik oldalán. Most eljött az ideje, amikor tulajdon földjükre mehettek. Amiképpen egyesültek testvéreikkel a harcban, úgy osztoztak a számkányban; és ők visszatértek [...].] nagy gazdagsággal [...] igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával” (Józs 22:18). A zsákmányt meg kellett osztaniuk azokkal, akik visszamaradtak a családdal és a nyájjal. PP 481.3

Távolabb kellett lakniuk az Úr szentélyétől. Józsué aggódó szívvel vette tudomásul távozásukat, mert tudta, hogy magányos és vándorló életük mily erős kísértésnek lesz kitéve, s hogy könnyen, megfertőzhetik őket szokásaikkal a határaiknál lakó pogányok PP 482.1

Hétfő, december 8.

Vádaskodások

Olvassa el a visszatérő törzsek történetét Jósua 22:9–20-ban. Milyen vádak emelnek a nyugat-jordániai törzsek a kelet-jordániai törzsek ellen? Mennyire voltak ezek a vádak megalapozottak?

„ Míg Józsué és más vezetők lelkét még mindig nyomasztotta a nyugtalanító sejtés, különös hírek érkeztek hozzájuk. A két és fél nemzetség a Jordán partján, Izraelnek a folyón való csodálatos átkelési helyéhez közel, a sílói égőáldozati oltár mintájára nagy oltárt emelt. Isten tévényé halálbüntetés mellett megtiltotta a szentélyben folyó istentiszteleten kívül másféle istentisztelet bevezetését. Ha ez volt az oltárnak a célja, és megengedik, hogy az megmaradjon, az a népet az igaz hittől eltávolítaná. PP 482.2

A nép képviselői összegyűltek Silóban. Felháborodásuk és méltatlankodásuk hevében azonnal háborút javasoltak a törvényszegők ellen. A higgadtabbak azonban úgy döntöttek, előbb követeket küldenek, hogy megállítsák a két és fél törzstől magyarázatot kapjanak tettükre. Tíz fejedelmet (törzsenként egyet) választottak ki. Vezetőjük Fineás volt, aki buzgalmával a peóri ügyben kitüntette magát. PP 482.3

A két és fél törzs tévedett, amikor magyarázat nélkül ilyen jelentőségű dolgot cselekedett. Mivel a küldöttek már elintéztetnek látták, hogy testvéreik tévedtek, kemény szemrehányással illették őket. Az Úr elleni lázadással vádolták őket és megparancsolták nekik, emlékezzenek arra, milyen ítélet látogatta meg Izraelt, amikor Bál-Peórhoz adták magukat. Fineás az egész Izrael szígyében kijelentette Gád és Rúben gyermekeinek; ha nem hajlandók azon a földön áldozati oltár nélkül lakni, szívesen fogadják őket és osztják meg testvéreik birtokát és előjogait a túlóldalon. PP 482.4

Kedd december 9

Kísért a múlt

Olvassa el újra a Józsué 22:13–15-öt, de most a 4Móz 25 fényében. Miért választották az izraeliták Fineást a két és fél törzs küldöttségének vezetőjévé?

Mindnyáján érezték a büntetés igazságosságát, s a nép a szent sátorhoz sietett, sírva és mély alázattal vallotta be vétkét. Mialatt ők Isten előtt sírtak a sátor ajtajánál, és a csapás még szedte halálos áldozatait, s a bírák rettenetes megbízatásukat hajtották végre;Zimri, az előkelő izraeliták egyike merészen jött a táborba egy midi- ánya parázna nő „a midlán fejedelem leánya” társaságában, aki őt sátorába kísérte. Sohasem volt a bűn merészebb vagy konokabb. Bortól felhevülten, Zimri bűnével „Sodoma módjára” kérkedett (Ésa 3:10)) és gyalázatot dicsőítette. A papok és vezetők fájaldalmukban és megalázottságukban sírva borultak le „a tornác és az oltár között”(Jóel 2:17). Remegő szívvel kérték Istent, kímélje meg népét és ne hagyja szégyenben örökségét, amikor Izrael eme fejedelme az egész gyülekezet szeme láttára kérkedik bűnével, mintha kihívná Isten bosszúját és gúnyolná a nemzet bírát. Fineás, Eleázár pap fia felkelt a gyülekezet közül és dárdát ragadván „beméne az izraelita férfi után a sátorba, és általdófé mindkettőjüket” (4Móz 25:8). Így megszűnt a csapás, s ezért a papot, aki végrehajtotta az isteni ítéletet, egész Izrael előtt tisztelték és néki és egész házának örökre megerősítettett a papság. PP 425.2

„Fineás [...] elfordította az én haragomat Izráel fiaitól” — hangzott az isteni üzenet — „[...] Mondd azért: Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki. És léssen ő nála és az ő magvánál ő utána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végez Izráel fiaitért” (4Móz 25:11-13). PP 425.3

Szerda december 10

Szelid válasz

Olvassa el Jósua 22:21–29-et a Példabeszédek 15:1 fényében. Mit tanulhatunk a keleti törzsek válaszából?

De ha a föld általában csak annyit termett, hogy kielégítse a nép igényeit, hogyan éltek meg ez alatt az év alatt, amikor semmi termést nem takaríthattak be? Erről Isten ígérete jó előre gondoskodott: „Én rátok bocsátom majd az én áldásomat a hatodik esztendőben” — mondta — „hogy három esztendőre való teremjen. És mikor a nyolcadik esztendőre vetek, akkor is az ő termésből esztek egészen a kilencedik esztendőig; mindaddig ő gabonát esztek, míg ennek termése be nem jön” (3Móz 25:21-22). PP 495.4

A szombatév megtartása egyaránt a föld és a nép javát szolgálta. A föld egy évi pihenés után a következő évben bővebben termett. A népet tehermentesítették a nehéz mezei munkától; és míg a munka különböző ágait ez idő alatt végezhették, több szabad idejük volt testi erejük megújítására. Több idejük volt az elmélkedésre és imádkozásra, az Úr tanításainak megismerésére és házanépük oktatására. PP 495.5

A szombatévben a héber rabszolgákat is fel kellett szabadítani és nem volt szabad őket üresen elbocsátani. Az Úr rendelkezése ez volt: „És mikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsádsd el őt üresen; Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérűdről, és a te sajtódból; amivel megáldott téged az Úr, a te Istened, adj néki abból” (5Móz 15:13-14).PP 496.1

A munkás bérét azonnal ki kellett fizetni: „A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfia, akár a te jövevényeid azok, akik a te földeden a te kapuid között vannak. Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kívánczik az után az ő lelke” (5Móz 24:14-15). PP 496.2

Csütörtök december 11.

Megoldás a konfliktusra

Olvassa el Józsué 22:30–34. Hogyan ad ez az egész eset némi betekintést a konfliktusok megoldásába és a gyülekezet egységének biztosításába? (Hasonlítsa össze a Zsoltárok 133; János 17:20–23; 1 Péter 3:8, 9 versekkel.)

Míg sokan nagyon érzékenyek a feddésre saját szokásaikat illetően, ugyanakkor túl szigorúan bíráltak azokkal, akikről feltételezik, hogy vétkesek. Bírálattal és feddéssel még semmit nem térítettek el hibás felfogásától, de sokan vannak, akiket a meggyőzés helyett messze vittek a helyes úttól, és hozzájárultak szívük megkeményítéséhez. Barátságos lelkület és előzékeny, türelmes magatartás meg- mentheti a tévelygőt és elfedezheti a bűnök sokaságát. PP 483.4

A rubeniták és társaik által megnyilvánult bölcsesség méltó a követésre. Míg ők őszintén keresték az igaz vallás ügyének előmozdítását, addig rosszul ítélték meg és keményen feddték őket, de ők mégsem nehezteltek. Udvariasan és türelemmel hallgatták végig testvéreik vádjait mielőtt megkísérelték védelmezni magukat, azután előadták indítékaikat és bebizonyították ártatlanságukat. Így barátságosan intéződött el a nehéz ügy, amely oly súlyos következményekkel fenyegetett. PP 483.5

Akinek igaza van, az nyugodt és megfontolt maradhat akkor is, amikor hamis vádakkal illetik. Isten mindent ismer, amit az ember félreért és tévesen magyaráz. Ügyünket nyugodtan kezébe tehetjük. Akik belé vetik bizalmukat, azok ügyét éppoly biztosan igazolja, mint ahogy felderítette Ákán bűnét. Azok, akiket Krisztus Lelke vezérel, azzal a szeretettel rendelkeznek, amely hosszútávú és kegyes. PP 484.1

Az az Isten akarata, hogy népe között egység és testvéri szeretet legyen. Megfeszítése előtt Krisztus azért könyörgött, hogy tanítványai egyek legyenek, amint ő is egy az Atyával, és elhívja a világ: Isten küldte őt. Ez a rendkívül megindító és csodálatos imádság minden időkre érvényes, egészen napjainkig, mert szavai így hangzottak: „De nemcsak őéréttök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédőkre hisznek majd énbennem” (Jn 17:20). Míg az igazság egyetlen alapelvét sem áldozzuk fel, állandóan törekedjünk arra, hogy elérjük az egység eme szintjét. Ez tanítványságunk bizonyítéka. Jézus mondta: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok” (Jn 13:35). Péter apostol inti a gyülekezeti: „Végezetre mindnyájan legyetek egyéértelműek, rokonérzel- műek, atyafiszeretők, irgalmasak, kegyesek. Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért: sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva hogy arra hivatottak el, hogy áldást örököljetek” (1Pt 3:8-9). PP 484.2

Péntek, december 12.

További tanulmányozásra

„Azok a nehézségek és félreértések, amelyek még mindig felmerülnek Isten népe között, gyakran hasonlóak természetükben és következményeikben azokhoz, amelyek Izráel számára olyan katasztrófáknak bizonyultak. A tíz törzs attól tartott, hogy az Isten által sajátjuknak elfogadott nép érdekei és istentisztelete megoszlik, ezért azonnal elítélték testvéreik feltételezett hűtlenségét. Mégis, éppen abban a törekvésben, hogy megőrizzék Isten dicsőségét és Izráel tisztaságát, láthatjuk, milyen súlyos, sőt végzetes következményei lehettek egy egyszerű félreértésnek. ST 1881. május 12., 15. bekezdés

„Azokat az emberek, akik őszintén igyekeztek előmozdítani az igaz vallás ügyét, tévesen ítélték meg és szigorúan megfeddték. A bölcsesség, amelyet ezekben a nehéz körülmények között tanúsítottak, követésre méltó. Milyen nagy bajokat lehetne elkerülni, ha minden emberben Isten megdorgálta őket, mert nem voltak éberek, és nem fedezték fel a közöttük lévő bűnöket. Ekkor elhatározták, hogy a jövőben gyorsan és komolyan cselekszenek, de ennek érdekében a másik szélsőségre estek. Ahelyett, hogy bírálattal fordultak volna testvéreikhez, először udvariasan kellett volna érdeklődniük, hogy megismerjék az eset összes körülményét. ST 1881. május 12., 17. bekezdés

„Még mindig sokan vannak, akiknek hamis vádakot kell elviselniük. Izráel fiaihoz hasonlóan ők is megengedhetik magukat, hogy nyugodtak és megfontoltak legyenek, mert igazuk van. Hálával kell emlékeznünk arra, hogy Isten ismeri mindazt, amit az emberek félreértének és félreértelmeznek, és nyugodtan rábízhatsz mindent az Ő kezére. Ő ugyanolyan biztosan igazolja azok ügyét, akik bíznak benne, ahogyan Achan rejtett bűnét is feltárta. ST 1881. május 12., 18. bekezdés

„Mennyi gonoszság kerülhető el, ha mindenki, akit hamisan vádolnak, elkerüli a vádaskodást, és helyette szelíd, békéltető szavakat használ. Ugyanakkor azoknak, akik a bűn elleni buzgóságukban igazságtalan gyanúkat tápláltak, mindig a legkedvezőbb nézőpontot kell keresniük testvéreikről, és örülniük kell, ha ártatlannak találják őket.” ST 1881. május 12., 19. bekezdés

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org